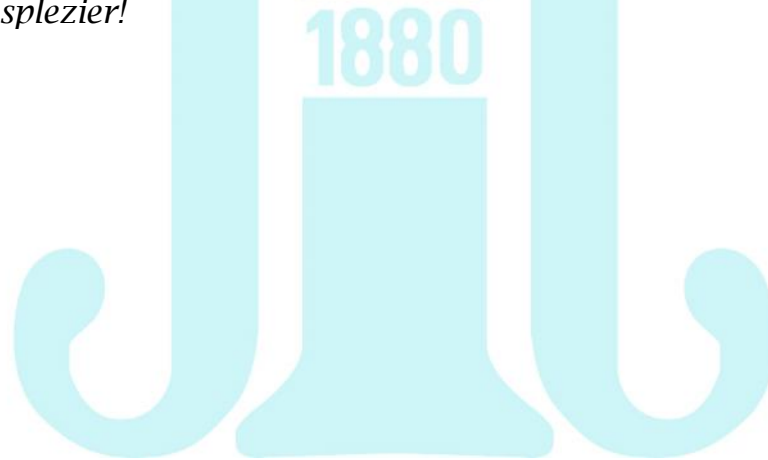

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

PAK DE POEN
(Funny Money)

klucht in twee bedrijven

door

Ray Cooney

Vertaling : Dirk van Vooren

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.2976

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE B7

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PAK DE POEN* op te voeren moet de naam van auteur *RAY COONEY* ; vert. *Dirk van Vooren* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/10
ISBN 978- 90-385-10088

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Ray Cooney
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 6 heren)

In volgorde van opkomst :

SYLVIE DE VliegHER : Een doodgewone, brave huisvrouw die niet te veel verwacht van het leven.

ALAIN DE VliegHER : Een boekhouder die verdronken is in de sleur van zijn dagelijks leven. Hij staat op een keerpunt en wil daar dankbaar gebruik van maken.

BOB : Een typische taxichauffeur van ‘t stad’, zo iemand van de lawaaijerige soort.

INSPECTEUR ONRAEDT : Een magere, onfrisse man van middelbare leeftijd. Hij heeft een geniepige blik en ziet er een “vies ventje” uit; heeft ervaring met louche zaakjes.

VÉRONIQUE CALLEBAUT : Een levenslustige, open vrouw die gesteld is op veel luxe, maar die duidelijk boven haar stand leeft. Ze zou alles laten vallen voor eender welk avontuur.

JEAN-PHILIP CALLEBAUT : Een droge sloef, die weinig tact heeft, nogal dom is en traag van begrip. Zijn vrouw draagt thuis de broek en hij heeft niks te zeggen.

INSPECTEUR DEZUTTER : Een vriendelijke, zorgzame ziel die ook wel zijn geduld kan verliezen en compleet omslaat als hij zijn controle kwijtraakt.

VOORBIJGANGER : Een forse, strenge man die je niet wil tegen komen in het donker.

DECOR

De actie speelt zich af in de living van Alain en Sylvie De Vliegheer in Merksem bij Antwerpen, tijdens een winteravond. Het is een eenvoudig interieur waaruit je kan afleiden dat het een alledaags koppel is. Gezien vanuit de zaal :

Rechtsvoor een bureaumeubel met daarboven een koekoeksklok. Deur die naar de hal en de voordeur leidt.

Rechtsachter een deur naar de eetkamer. Wanneer die deur open staat ziet men een tafel die feestelijk gedekt is voor vier personen. Een trap begint ongeveer in het midden van de achterwand en maakt een hoek van 90° naar links. De trap loopt verder achter de muur en leidt naar de slaapkamers. Voor die muur staat een dressoir met verschillende flessen op, glazen en een exemplaar van de Gouden Gids. Er is een ingebouwde kast rechts naast de trap, die kan afgesloten worden met een deur.

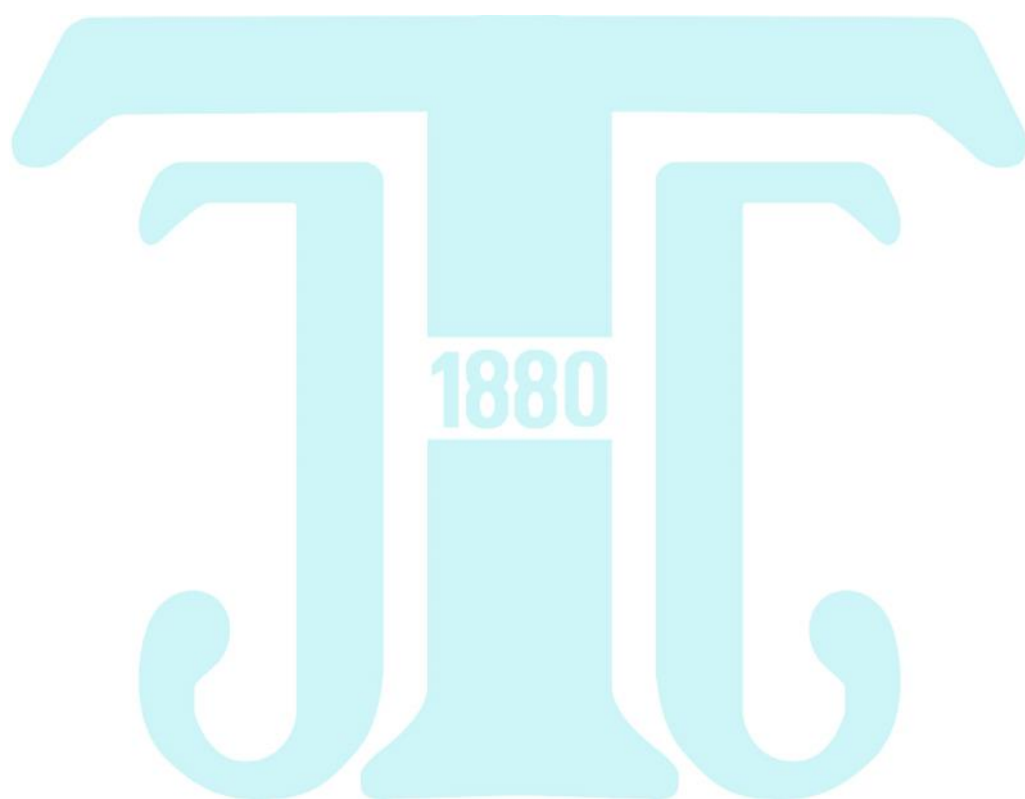
Linksachter is de deur die naar de keuken leidt. Wanneer de deur open staat zien we een aanrecht.

Linksvoor staat een tafeltje met een radio op en een vaas met bloemen.

In het midden van de kamer staan links een driezit met daarvoor een kleine salontafel en rechts ervan een klein tafeltje met een telefoon op.

Rechts in het midden staat een clubzetel. De kamer is meer praktisch dan

smaakvol ingericht. Er wordt geleefd in deze ruimte door een hardwerkend koppel.

E E R S T E B E D R I J F

(De lichten zijn aan en het is gezellig gemaakt in de kamer. Er is niemand te zien en op de radio speelt een onbekend muziekje. Na enkele ogenblikken komt Sylvie uit de keuken. Ze draagt een leuke jurk met daarover een schort. In haar handen heeft ze een kleine kandelaar. Ze haast zich met de kandelaar naar de eetkamer. Na enkele tellen komt ze terug zonder de kandelaar. Ze kijkt op haar horloge en haast zich naar de keuken. Na enkele tellen komt ze terug uit de keuken met een schaal met noten. Ze zet het schaal op de salontafel en kijkt weer op haar horloge. Ze loopt naar de telefoon, pakt de hoorn op en draait een nummer.)

SYLVIE : Waar zit die nu? *(In de hoorn)* Voice mail... *(Wacht even)* Ja, ik ben het nog eens hé. Waar zit gij nu? Ge kunt nu toch echt niet te laat komen op uw eigen verjaardagsfeestje. Alles is hier heet en gereed. *(Haakt terug in. Sylvie loopt terug naar de keuken en komt direct terug met een fles rode wijn. Ze loopt met de wijn naar de eetkamer, we zien ze de fles op tafel zetten doordat ze de deur open laat. Ze komt terug de kamer in en zet de radio af. Ze verdwijnt in de keuken. Na enkele ogenblikken komt Alain De Vlieghe via de haldeur binnen in de kamer; hij draagt een kostuum met das en heeft een regenjas aan; hij heeft een koffertje bij zich. Hij ademt nogal zwaar en ziet er bezweet uit. Hij loopt recht naar het dressoir toe om er de 'Gouden Gids' te pakken. Ondertussen is Sylvie weer tevoorschijn gekomen uit de keuken met een dienblad met vier wijnglazen op. Ze ziet Alain en stopt)* Eindelijk, daar zijt ge! *(Ze buigt voorover om een zoen in ontvangst te nemen, maar Alain loopt haar straal voorbij)*

ALAIN : Dag schatteke. *(Hij neemt de 'Gouden Gids', zet zich in de zetel en legt zijn koffer naast zich neer. Hij begint te bladeren in het telefoonboek.)*

SYLVIE : *(Begint te ratelen)* Alain, ik was ongerust. Waar hebt gij gezeten? Ge zijt bijna anderhalf uur te laat, een uur later dan anders. En juist vandaag. Ge weet toch dat Véronique en Jean-Philip hier ieder moment kunnen zijn. *(Alain blijft zoeken en Sylvie blijft ratelen)* Ze komen eten voor uw verjaardag, weet ge

nog? Ik heb al zes keer iets ingesproken op uw gsm, maar niet terugbellen, hé! Is dat nu zo moeilijk om efkes te laten weten dat ge moet overwerken? Of stond den tram in panne? Is dat nu een moment om in de Gouden Gids te kijken?

ALAIN : *(Leest)* Vliegtuigmaatschappijen... Hier staat het. *(Zoekt)* Alitalia, KLM, Singapore Airlines, Sabena,...*(Vraagt zich luidop af)* Sabena?

SYLVIE : Alain, nu moet ge mij zeggen wat er gebeurd is.

ALAIN : *(Kijkt naar de kaft)* Ik zie het al, dat is een oude gids.

SYLVIE : Nee, dat is de 'Gouden Gids'.

ALAIN : Dat weet ik, maar het is er één van '99. Dan bel ik naar Zaventem zelf. *(Leest)* Luchthaven Zaventem! 02 106 21 11. *(Hij gooit de Gids over zijn schouder op de grond. Gaat in de zetel zitten en pakt de draadloze telefoon)*

SYLVIE : Waarom moet gij naar Zaventem bellen?

ALAIN : *(Drukt)* 02 106 21 11

SYLVIE : Alain! Jean-Philip en Véronique komen... *(Alain is klaar met toetsen)* ...we hebben bezoek.

ALAIN : *(Aan de telefoon)* Luchthaven Zaventem?

SYLVIE : Het is uw verjaardag!

ALAIN : *(Aan de telefoon)* Ik zou graag een lastminutevlucht boeken voor twee personen.

SYLVIE : Een vlucht boeken?

ALAIN : *(Aan de telefoon)* Voor vanavond nog.

SYLVIE : Watte?

ALAIN : *(Aan de telefoon)* 't Is eender waar naartoe.

SYLVIE : Alain!

ALAIN : *(Aan de telefoon)* Nee, nee, ge hebt het juist verstaan. 't Is eender waar naartoe. Liefst zo ver mogelijk.

SYLVIE : Alain, doe eens normaal. Jean-Philip en Véronique komen om zeven uur.

ALAIN : *(Aan de telefoon)* Wat? Hoe laat we willen vliegen? Momentje... *(Naar Sylvie)* Hoe lang is 't rijden met een taxi naar Zaventem?

SYLVIE : Ge hebt gezopen, hé? Ik riek het aan uw adem. Ge hebt whisky gezopen.

ALAIN : 't Is nu zeven uur.

SYLVIE : Leg die telefoon neer.

ALAIN : *(Denkt luidop)* Een taxi binnen een kwartiertje, acht uur in Zaventem. Nog inchecken... *(Aan de telefoon)* Pakweg tien uur!

SYLVIE : Ik blijf kalm, ik blijf héél kalm...

ALAIN : *(Aan de telefoon)* Ja, dat is voor ons eender. Iedere verre vlucht rond tien uur is goed.

SYLVIE : Maar ik sta wel op ontploffen!

ALAIN : *(Naar Sylvie)* Pakt de valiezen. En vergeet de reispassen niet. *(Wijst naar het bureautje rechts)*

SYLVIE : Alain!

ALAIN : En pakt dat klein valiesje.

SYLVIE : Alain, subiet begin ik te roepen.

ALAIN : *(Naar Sylvie)* En één onderbroek, meer heb ik niet nodig. De rest kopen we daar allemaal wel.

SYLVIE : Waar?

ALAIN : *(Aan de telefoon)* Brazilië! Fantastisch. Kwart over tien, geweldig. We vliegen eerste klas en ik betaal alles wel aan de check-in.

SYLVIE : *(Begint te huilen)* Alain, Jean-Philip en Véronique die komen subiet.

ALAIN : *(Naar Sylvie)* Fantastisch! Twee eersteklas tickets naar Brazilië... *(Aan de telefoon)* Wat? Nee, nee, enkele reis. We komen nooit meer terug. *(Sylvie begint heel luid te huilen)* Meneer en mevrouw de Vliegheer. Ja, *(Lacht)* we vliegen er op uit! Bedankt voor Uw hulp. Daag! *(Legt de hoorn neer)*

SYLVIE : Alain, ik wil niet vliegen...

ALAIN : Ssst! *(Begint een nummer te draaien)* ...schatteke!

SYLVIE : Wie gaat ge nu opbellen?

ALAIN : Tandborstel, tandpasta en mijn scheerapparaat. Dat is al wat ik nodig heb. *(Aan de telefoon)* Halo, taxicentrale? Ik wil een taxi om twee mensen naar Zaventem te brengen, De Vliegheer. Ja, natuurlijk moeten we een vlieger halen. Maar met De Vliegheer bedoel ik onze naam. De Vliegheer, Akkerbouwstraat 1 in Merksem. Juist, het is op de hoek. Binnen een kwartiertje. Oké, tot subiet. *(Legt de hoorn neer)*

SYLVIE : Alain...

ALAIN : Sylvie, luister...

SYLVIE : (*Gaat bij hem in de zetel zitten*) Nee, gij moet luisteren. Ge hebt gedronken en het heeft uw hersens aangetast. Gij kunt niet tegen alcohol, want dan begint gij onnozele dingen te doen.

ALAIN : Ik doe toch geen onnozele dingen?

SYLVIE : Ach neen, zomaar een vlucht boeken naar Brazilië, ineens plotsklaps... Is dat niet onnozel? Ik weet niet wat er met u is gebeurd maar we blijven hier. Jean-Philip en Véronique komen voor uw verjaardag. (*Gedurende haar tekst pakt Alain zijn koffer, legt hem op tafel en opent hem.*)

SYLVIE : Ge werkt veel te hard op den bureau. Maar het komt allemaal in orde, gij moet het gewoon wat rustiger aan doen. Ik denk niet dat het een bloedklonter is. (*Ze stopt wanneer ze te zien krijgt wat er in het koffertje zit.*) Wat is dat?

ALAIN : Tien miljoen euro!

SYLVIE : En wat is het?

ALAIN : Geld, Sylvie! Geld. Tien miljoen euro in briefjes van 500 met een rekkertje er rond.

SYLVIE : (*Onaangeroerd*) Wat is het, Alain?

ALAIN : Een kapitaal, Sylvie. Ik ga de reispassen pakken. (*Hij loopt naar het bureau rechts.*)

SYLVIE : (*Pakt de biljetten die door een elastiek bijeen worden gehouden. De biljetten zijn duidelijk gebruikt.*) Alain, hoe komt dat geld in uw kofferke?

ALAIN : Dat is het nu juist. Dit is mijn kofferke niet.

SYLVIE : Hoe bedoelt ge?

ALAIN : Ik pak na 't werk de tram naar Merksem. Zoals ik altijd doe. Ik stap af en begin te wandelen. Zeg, waar liggen de reispassen?

SYLVIE : In de onderste schuif, vertel voort.

ALAIN : Wel, er was wat wind en ik had koud aan mijn nek. Ik wil mijn sjaal pakken, maar die zat niet meer in mijn kofferke.

SYLVIE : Maar dat kan niet, want ik heb hem er vanmorgen ingestoken.

ALAIN : Snapt gij dat nu niet, dit is mijn kofferke niet.

SYLVIE : Wacht eens efkes. (*Kwaad*) Dan zijt ge uw dure sjaal kwijt, of wat?

ALAIN : Maar Sylvie met dat geld kunnen we duizend nieuwe sjaals kopen. Ah, de

reispassen! *(Hij doet ze in zijn zak)*

SYLVIE : En wat bedoelt gij nu juist met “dat is mijn koffertje niet”.

ALAIN : Wel, ik heb vandaag per ongeluk mijn koffertje op de tram verwisseld met het koffertje van iemand anders. *(Hij loopt opgewekt naar de koffer)*

SYLVIE : Waarom zijt gij dan niet gewoon achter die tram aangelopen?

ALAIN : Ik was in shock. Hoe zoudt gij reageren als ge uw handtas opentrekt en er zit tien miljoen euro in?

SYLVIE : Hoe weet ge zo exact hoeveel dat daarin zit?

ALAIN : Ik heb het geteld.

SYLVIE : Geteld? In 't midden van de Bredabaan?

ALAIN : Nee, in café ‘Het Zonnetje’ op de hoek.

SYLVIE : Ziet ge nu wel dat ge hebt gedronken.

ALAIN : *(Zet Sylvie weer neer en gaat ernaast zitten)* Ik moest efkes bekomen. Ach ja, ik wist niet wat ik moest doen.

SYLVIE : Gij had achter die tram moeten lopen, dat had gij moeten doen.

ALAIN : Nee, nee, ik heb een dubbele whisky besteld en ik ben naar de wc gegaan.

SYLVIE : Naar de wc?

ALAIN : Ik heb mij op de pot gezet en ik ben beginnen tellen.

SYLVIE : Beginnen tellen!

ALAIN : Dan ben ik terug naar binnen gegaan en heb in één keer die dubbele whisky uitgedronken.

SYLVIE : En dan?

ALAIN : Ik heb er nog ene besteld. Ik ben terug naar de wc gegaan, ik heb mij op diezelfde pot gezet, de bril was nog warm, en ik heb het nog eens geteld.

SYLVIE : Niet moeilijk dat ge zo laat zijt.

ALAIN : En dat heb ik nog twee keer opnieuw gedaan, ik kon het niet geloven.

SYLVIE : Dat versta ik!

ALAIN : Sylvie, we moeten dat geld met onze vier handen aanpakken. Zo'n kans krijgen we niet meer. Dat is een droom! *(Gaat naar de koffer en pakt een bundel geld.)*

SYLVIE : Maar we kunnen de deur toch niet gewoon toe trekken en emigreren!

ALAIN : Oh jawel, dat kunnen we wel. We vliegen eerste klas, dus ik pak wat briefjes

mee als fooi voor onderweg. (*Stopt de briefjes in zijn zak*)

SYLVIE : Dat geld is niet van ons, Alain.

ALAIN : Nu wel, ik ga de valies pakken.

SYLVIE : Alain, dat is pikken.

ALAIN : Ah nee, just niet. Ik heb er lang over zitten nadenken in 'Het Zonnetje' op de pot... En ik dacht, dat stinkt!

SYLVIE : Die pot?

ALAIN : Nee, dat geld. Allé, allemaal gebruikte briefjes van 500 met een rekkertje er rond. Dat is misdaadgeld. Dat geld komt in geen enkele boekhouding voor, dat geld dat bestaat niet. En als dat geld niet bestaat heb ik het ook niet gepikt.

SYLVIE : Alain!

ALAIN : Sylvie, ik heb een zuiver geweten. Ik werk al heel mijn leven keihard voor niks (*Kijkt rond*) ...en eindelijk ontvang ik mijn bonus.

SYLVIE : Ja, en subiet staat de politie hier.

ALAIN : Maar er komt geen politie aan te pas. Snapt ge dat nu niet, er is toch niemand die naar de politie gaat om te zeggen dat hij tien miljoen euro misdaadgeld kwijt is? En nu ga ik de valies pakken.

SYLVIE : Alain!

ALAIN : Sylvie, we zijn ermee weg!

SYLVIE : Alain, ik wil uw verjaardag vieren met Jean-Philip, Véronique en een gebraden kieken Archéduc.

ALAIN : Dat kieken Archéduc interesseert me niet meer. Sylvie, ge verstaat het niet. We kunnen hier niet blijven. Ik kan maandag niet meer terug naar de bureau.

SYLVIE : Maar waarom niet?

ALAIN : Waarom niet? Ik heb de koffer van Juul Crapuul en Juul Crapuul heeft die van mij. Met mijn agenda erin. Maandagmorgen staat hij aan de bureau op zoek naar mij en zijn kofferke. En tegen die tijd zitten wij al duizenden kilometers ver in Brazilië, ingecheckt in een hotel als meneer en madame 'Luiekont'.

SYLVIE : Hij zal ons vinden hé, al zitten we daar nu als 'Luiekont', 'Dikkekont' of 'Schijtkont'.

ALAIN : Hij weet toch niet waar hij ons moet beginnen zoeken.

SYLVIE : Hij geeft ons aan bij de politie. Of bij de B.O.B. Dat is gewoon

verschrikkelijk!

ALAIN : Maar dat is fantastisch, want er komt geen B.O.B. of politie aan te pas. Ach nee, Julleke Crapulleke heeft tien miljoen euro gepikt en nu is Julleke Crapulleke zelf bedrogen door uw eigen ventje, Alaintje.

SYLVIE : (*Verbijsterd*) Ik heb u nog nooit zo gezien, Alain.

ALAIN : Dat komt omdat ik me ook nog nooit zo gevoeld heb.

SYLVIE : Ik vond u toch veel plezanter gelijk ge vroeger waart... Gewoon, mijn sloefke...

ALAIN : Awel, de tijd van 'het sloefke' is voorbij. Brazil... (*Zingt het liedje 'Brazil'*)

SYLVIE : Ik wil niet naar Brazilië.

ALAIN : Nu gaan we het helemaal krijgen, ge wou er ooit eens naar toe op vakantie.

SYLVIE : Op vakantie, ja. Maar toch niet om er te gaan wonen!

ALAIN : Oké, dan blijven we daar één nacht en we vliegen door naar ergens anders... Australië, Florida, Bali... (*Wijst naar de koffer*) We kopen Bali!

SYLVIE : Ik wil niet verhuizen, ik woon graag in Merksem. En wat doen we met familie?

ALAIN : Dat laten we wel opnemen op video.

SYLVIE : Ik bedoel wel met ons familie hé!

ALAIN : Welke familie, we hebben er geen!

SYLVIE : Ach nee, en Robert en Liliane dan?

ALAIN : Liliane uw achternicht, dikke Liliane met haar glazen oog. Ge hebt ze al twintig jaar niet meer gezien!

SYLVIE : Nee, maar ik stuur die ieder jaar wel een kerstkaartje.

ALAIN : Dan stuurt ge dat kerstkaartje vanaf nu maar vanuit Brazilië. En ik ga nu de valies pakken.

(*De deurbel gaat*)

SYLVIE : Ja, dat zal de politie zijn hé, of de groep Diane!

ALAIN : Dat zijn Jean-Philip en Véronique. Ik ga de valies pakken, zorgt gij dat ge er vanaf geraakt.

SYLVIE : Wat moet ik zeggen, ze komen eten.

ALAIN : Stuur ze naar de frituur 'Bij vette Eddy', ik betaal. *(Hij pakt een briefje van 500 euro, gooit het naar Sylvie en loopt de trap op.)*

SYLVIE : *(Roept bijna huilend naar boven)* Maar 't is uw verjaardag! *(Pakt het briefje van 500 euro op, tot zichzelf)* Nu is dat zijn verjaardag. *(Ze gaat naar de voordeur. Terwijl ze deur opent.)* Sorry dat 't zo lang duurde maar... *(Ze stopt als ze daar een man ziet staan in een regenjas. Hij is Inspecteur Onraedt)* Ik verwachtte helemaal iemand anders. *(Ze steekt het geld weg in haar kleed.)*

ONRAEDT : Politie zone Antwerpen. *(Geeft haar een hand)* Onraedt!

SYLVIE : *(Schrikt)* Onraedt?

ONRAEDT : Inspecteur Onraedt. *(Laat zijn pas zien)*

SYLVIE : *(Probeert nonchalant te reageren)* Ah, inspecteur Onraedt van de politie...

ONRAEDT : Inderdaad.

SYLVIE : *(Voor zichzelf)* Lap, 't spel begint.

ONRAEDT : Zou ik de heer des huizes eens kunnen spreken, alstublieft?

SYLVIE : De heer des huizes?

ONRAEDT : Ja, dat is toch uw man?

SYLVIE : *(Sluit de deur en loopt snel achter hem aan)* Ja, dat klopt...En zou u mij eens kunnen zeggen waarover...?

ONRAEDT : Nee, ik zou liever met uw man spreken, madame... euh?

SYLVIE : De Vliegheer.

ONRAEDT : Ah, De Vliegheer! En waar is meneer de Vliegheer?

SYLVIE : Die is naar boven gevlogen. *(Imiteert een vliegtuigje)* Meneer de Vliegheer... *(Korte pauze)* Wilt U wat nootjes?

ONRAEDT : Nee, dank u...

(De deurbel gaat)

SYLVIE : *(Schrikt en er vliegen nootjes uit het potje)* Aah! *(Naar Onraedt)* Daar gaan m'n nootjes. Sorry, ik ben een klein beetje... Momentje *(Roept naar boven)* Alain! *(Naar Onraedt)* Dat is mijne man, 'Den Alain'... *(Onraedt glimlacht en knikt)* Excuseer me, ik moet even kijken wie... euh!

ONRAEDT : Natuurlijk!

SYLVIE : Dat zullen Jean-Philip en Véronique zijn. Jean-Philip en Véronique Callebaut, ze komen vanavond eten. Zet u!

ONRAEDT : Dank u! (*Onraedt gaat zitten, ze roept naar boven.*)

SYLVIE : Het is zijn verjaardag.

ONRAEDT : Oh, plezant.

SYLVIE : Die van Alain, niet die van Jean-Philip.

ONRAEDT : Ah zo.

SYLVIE : Ik weet eigenlijk helemaal niet wanneer Jean-Philip verjaart.

ONRAEDT : Zou u die mensen misschien niet beter binnen laten?

SYLVIE : Ja natuurlijk. (*Roept naar boven*) Alain! Hij komt direct... Hij is zich aan 't omkleden in zijn zondags kostuum. Allé, nu niet dat het vandaag zondag is, dat weet ik ook wel... Het is vrijdag... Momentje, ik ga efkes kijken...

ONRAEDT : Ja.

BOB : (*Stapt de kamer binnen*) Voila zie, ik ben er!

SYLVIE : Oei, ik dacht...

BOB : Gij dacht een kwartiertje en ik staan hier in tien minuutjes.

SYLVIE : Pardon?

BOB : Taxi!

SYLVIE : (*Nerveus*) Oh, ja!

BOB : Naar Zaventem, ik ben den Bob. (*Slaat hard op de schouder van Sylvie*) Waar is de koffer?

SYLVIE : Koffer?

BOB : Ja!

SYLVIE : Oh... gij bedoelt de reiskoffer! (*Ze kijkt naar Onraedt en lacht. Tot Onraedt.*) Hij bedoelt de reiskoffer. Die is van mijn zuster... Die logeert hier. Logeerde! Want vanavond gaat ze terug. Zaventem... (*Lacht*) Mijn zuster!

BOB : (*Kijkt op zijn papier*) Dat klopt niet wat dat ge zegt, de centrale zei 'Meneer de Vliegheer'!

SYLVIE : Nee, meneer de Vliegheer die vliegt niet, hij blijft hier voor zijn verjaardag. Meneer de Vliegheer heeft alleen de taxi geboekt.

BOB : Just!

SYLVIE : Nee, het is mijn zuster die vliegt en niet meneer de Vliegheer. (*Ze lacht naar*

Onraedt die beleefd terug lacht)

BOB : Voor mij is dat allemaal eender wie dat er vliegt. Hoeveel valiezen gaan er mee?

SYLVIE : Pardon, euh... Dat weet ik niet... Euh, Bob is de naam?

BOB : Ik ben den Bob en ik hou van mijn job! *(Geeft weer een harde schouder slag aan Sylvie)*

SYLVIE : Dat is heel goed Bob, maar weet ge wat... Wacht anders gewoon in uw taxi, Bob. Meneer de Vlieghe zal wel helpen met die valiezen. Mijn... euh, zuster is nog niet helemaal klaar.

BOB : Naar waar vliegt ze?

SYLVIE : Pardon?

BOB : Uw zuster? Naar waar vliegt ze? Waar trekt ze naartoe, wat is haar bestemming?

SYLVIE : *(Aarzelt, lacht naar Onraedt. Tot Bob)* Australië!

BOB : Allo kroket! Dat is daar helemaal vanonder, hé?

SYLVIE : Ja, dat is just. Ja, ze is geëmigreerd. Ze was hier op bezoek... *(Lacht naar Onraedt)* Efkes binnen en buiten, nu gaat ze terug. Naar Sydney.

BOB : Sydney! Ja, wie dat het breed heeft moet het breed laten hangen hé. Ik sta om de hoek, roep maar wanneer 't koppel gereed is.

SYLVIE : Het koppel?

BOB : Ja, de centrale sprak over twee mensen... Dat is een koppel hé, madame!

SYLVIE : Da's juist, dat is een koppel! Ja, natuurlijk, mijn zuster en haar man. Hij is de Australiër, voor hem is ze geëmigreerd. *(Ze lacht weer naar Onraedt. Deze knikt. Tot Bob)* Ik zeg wel dat ge om de hoek staat, Bob. *(Geeft nu zelf een schouder slag aan Bob)*

BOB : Oké! *(Tot Onraedt)* Nog een goeie avond hé, meneer. *(Af)*

SYLVIE : *(Lacht naar Onraedt)* Een hectische avond, hé?

ONRAEDT : Zeg dat wel. Hebt u iets in de oven staan?

SYLVIE : *(Verward)* Pardon?

ONRAEDT : Voor het etentje met uw vrienden, Callebaut.

SYLVIE : Oh, ja helemaal vergeten.

ONRAEDT : U lijkt precies een beetje in de war, madame de Vlieghe.

SYLVIE : Nee, niks aan de hand... Dat is gewoon een gebraden kieken Archédu.

ONRAEDT : Dat is nu spijtig dat uw zus en haar man dat moeten missen.

SYLVIE : Wat? Oh, dat kiekeken. Ja, spijtig voor euh... Victoria en Melbourne. Maar ja, die moeten hun vlieger halen.

ONRAEDT : (*Grinnikend*) Naar Sydney! Tegen de tijd dat ze daar zijn hebben ze op de vlieger al drie keer eten gehad.

SYLVIE : (*Probeert te lachen*) Ja, dat is waar...

ALAIN : (*Komt naar beneden gelopen en heeft nu een korte broek aan met teenslippers en een Hawaiï hemd. Hij heeft het koffertje met geld bij zich en een kleine valies. Zonder Onraedt te zien legt hij het koffertje op de stoel en zet de valies neer.*) Voila zie, ik ben klaar, de valies is gepakt.

SYLVIE : Alain!

ALAIN : Hebt ge Jean-Philippe en Véronique afgewimpeld?

SYLVIE : Alain, we hebben bezoek. (*Wijst naar Onraedt die opstaat.*)

ALAIN : (*Alain draait zich om naar Onraedt*) Bezoek? Ah, den taxi is er.

ONRAEDT : Politie, zone Antwerpen. Onraedt.

ALAIN : (*Wil de valies aan hem geven, maar stopt*) Politie?

ONRAEDT : Inspecteur Onraedt. (*Laat zijn pas zien*)

ALAIN : (*Vrolijk*) Maar dat is fantastisch, hé Witse! (*Geeft Onraedt een schouderklop*)
Wat is 't probleem? Hebben de burenen geklaagd over iets?

ONRAEDT : Bent U meneer de Vliegheer? Meneer Alain de Vliegheer?

ALAIN : Ja, ja, de enige echte.

ONRAEDT : Kan ik U even spreken?

ALAIN : (*Hartelijk*) Natuurlijk! Waarover gaat het?

ONRAEDT : Als Madame de Vliegheer het niet erg vindt, spreek ik u liever onder vier ogen.

ALAIN : Alleen, geen probleem!

ONRAEDT : Maar ik wacht wel tot uw schoonzuster is vertrokken.

ALAIN : Wie datte?

SYLVIE : Hij bedoelt Victoria.

ALAIN : (*Vragend*) Victoria?

ONRAEDT : Zij staan net op het punt om te vertrekken.

ALAIN : (*Naar Sylvie*) 'Zij' vertrekken?

SYLVIE : Ja, Victoria en... Melbourne. (*Alain lacht flauw naar Onraedt*)

ONRAEDT : Daar helemaal vanonder.

ALAIN : *(Kijkt naar de vloer)* De kelder?

ONRAEDT : Nee, helemaal vanonder de aardbol... Sydney, Australië!

ALAIN : Victoria, Melbourne en Sydney naar Australië?

SYLVIE : Bedankt om hun valies mee te brengen.

ALAIN : Dat is graag gedaan!

SYLVIE : Ik denk niet dat de inspecteur moet wachten tot Victoria en Melbourne weg zijn.

ALAIN : Tuurlijk niet! En ook niet op Sydney! De politie gaat voor. Zullen we in de keuken verder spreken, inspecteur?

(De deurbel gaat)

SYLVIE : *(Schrikt)* Bah! 't Is niet waar hé!

ALAIN : Dat is de taxi. Zeg dat ze efkes wachten.

SYLVIE : Bob is er al.

ALAIN : Bob?

SYLVIE : De taxichauffeur!

ALAIN : Fantastisch!

SYLVIE : Voor Victoria en Melbourne.

ALAIN : Juist!

SYLVIE : Dat zullen Jean-Philip en Véronique zijn.

ALAIN : Zorg dat ge er vanaf geraakt.

SYLVIE : Maar ze komen voor uw verjaardagsfeestje.

ALAIN : We vieren dat wel eens op een woensdagnamiddag in de Mc Donalds. *(Naar Onraedt)* Ik wil vanavond mijn vrouw voor mij alleen. 't Is toch mijn verjaardag hé! Niet die van Jean-Philip. *(Naar Sylvie)* Ze verstaan het wel. Zeg dat ze gaan slapen. *(Naar Onraedt)* Eerst zal ik meneer bevredigen.

ONRAEDT : Excuseer?

ALAIN : En met bevredigen bedoel ik uiteraard zijn vragen beantwoorden. *(Opent de keukendeur)* Na u, inspecteur.

SYLVIE : Alain, ik kan het niet aan!

ALAIN : Dat kunt gij wel! Stuur ze weg. Maar vraag eerst dat ze hun cadeau afgeven.

SYLVIE : Dat kunt ge toch niet maken.

ALAIN : Gij kunt dat wel. *(Naar Onraedt)* Ze kan het, zonne... Ze denkt dat ze het niet kan, maar ze kan het.

(De deurbel gaat)

SYLVIE : *(Schrikt)* Aaaaah!

ONRAEDT : Het is misschien beter dat gij de deur opendoet, ik wacht wel in de keuken.

SYLVIE : Dat is beter.

ALAIN : *(Hopeloos)* Oké, ik doe open. Ik ben direct terug.

ONRAEDT : 't Is te hopen. En zie maar dat ge uw vrienden en uw schoonfamilie rap de deur uit krijgt.

ALAIN : Schoonfamilie? Ah, Victoria en Melbourne... Die zitten boven te wachten om te vertrekken naar vanonder... Naar Sydney! *(Grinnikt naar Onraedt en wijst hem de keuken.)*

ONRAEDT : En maak het kort, want ik heb met u 't één en 't ander te bespreken.

ALAIN : Natuurlijk. Zet gij ondertussen al een potje koffie. *(Onraedt kijkt bedenkelijk naar Alain en gaat de keuken binnen.)*

SYLVIE : *(Pakt de koffer en gooit deze naar Alain)* Alain, ge zei dat die vent niet zou gaan.

ALAIN : Wie zou er niet naar waar gaan?

SYLVIE : Die vent die uw koffer heeft. Gij zei dat hij niet naar de politie zou gaan.

ALAIN : *(Wijst naar de keuken)* Wie zegt dat hij komt voor dat koffertje?

SYLVIE : Natuurlijk komt hij voor dat koffertje. Waarom anders, om kaarten te verkopen voor 't politiebal?

ALAIN : Niemand kan bewijzen dat het geld niet van mij is, dat zijn mijn spaarcenten.

SYLVIE : Tien miljoen euro spaarcenten?

ALAIN : Ik ben altijd zuinig geweest.

(De deurbel gaat)

SYLVIE : Ik heb echt een borrel nodig. *(Ze gaat naar de kast achteraan en schenkt zich een groot glas cognac in)*

ALAIN : Gij drinkt niet.

SYLVIE : Maar ik ga er wel mee beginnen. Alain, ge moet hem de waarheid zeggen...
(Ze drinkt)

ALAIN : Ik moet de waarheid zeggen. Ge zijt anders zelf goed bezig met Victoria en Sydney op weg naar Melbourne.

SYLVIE : *(Corrigeert)* Victoria en Melbourne op weg naar Sydney! *(Ze drinkt)*

ALAIN : 't Is al eender!

SYLVIE : *(Na het leegdrinken van haar glas)* Dat is straffen toebak! *(Ze schenkt nog een glas in)*

(De deurbel gaat)

Alain doet open!

ALAIN : 't Zijn Jean-Philip en Véronique maar. Sylvie, ge moet u kloek houden. Dat is de schoonste dag van ons leven. *(Hij opent de deur)* Het feestje gaat niet door, Jean-Philip...

BOB : De meter is aan 't lopen!

ALAIN : Och, ik dacht dat het Jean-Philip was? En de meter?

BOB : Van den taxi.

ALAIN : Zijt gij Rob?

BOB : Nee, ik ben Bob.

ALAIN : *(Wil grappig zijn)* Bob, dan moogt gij nooit drinken hé!

BOB : *(Lacht niet mee)* Gij zijt de plezantste thuis zeker? Zijt gij meneer de Vliegheer?

ALAIN : Inderdaad, pakt gij die valies? *(Geeft de valies aan Bob)*

SYLVIE : Alain! Wat doen we met die politie?

BOB : Politie? *(Zet de valies weer neer)*

ALAIN : Wilt gij in uwen auto wachten? *(Pakt de valies weer op en geeft deze aan Bob. Naar Sylvie)* En gij gaat mee!

SYLVIE : Ik ga niet mee.